

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har på statsministerens vegne beklaget, at statsministeren ikke kan være til stede, og det er såå det.

Men nu hænges hele hr. Svend Auken argumentation op på, at hvis statsministeren havde været her, ville vi have fået en helt ny diskussion om noget, som vi slet ikke har haft lejlighed til at diskutere. Jeg er altså nødt til at sige, at hr. Svend Auken ikke har rejst noget som helst nyt i dag, og han har haft tid til og er blevet opfordret til at stille spørgsmål under hele udvalgsarbejdet. Det har hr. Svend Auken ladet formand og sekretær gøre, og det er i lige så høj grad justitsministeren som statsministeren, der har svaret. Der foreligger skriftlige svar på alle de spørgsmål, hr. Svend Auken rejser i dag, så der er intet nyt i det, hr. Svend Auken siger. Alt det, han kommer frem med nu, er besvaret, og svarene ligger i sagen og kan læses.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er ked af at sige noget kritisk til fru Rønn Hornbech, men det, hun siger om, hvor ligegyldig behandlingen i Folketinget er, er jo nærmest fornærmende. Vi har stillet spørgsmål, og vi har fået dem besvaret, men derfor er det da ikke ligegyldigt at diskutere besvarelsenerne her i Folketingssalen og diskutere med den ansvarlige minister.

Kl. 11.45

Fru Rønn Hornbech ved udmærket godt, at de svar har givet os anledning til at forstærke vores kritik af den fremgangsmåde, der er valgt ved behandlingen af dette lovforslag. Det kan godt være, at det ikke fører til noget resultat, men er det ikke en del af folkestyret, at man overholder spillereglerne og de formelle regler?

Fru Birthe Rønn Hornbech er ikke statsminister i Danmark. Det kan godt være, hun selv føler, at hun er det, det kan også være, hun føler, at hun burde være det, og indimellem har jeg ligefrem sympati for tanken om, at hun skulle være det. Men hun er det ikke, og derfor burde hun være den første til at støtte det synspunkt, at når man diskuterer en så vigtig sag, og det drejer sig om så afgørende principper, bør man selvfølgelig lægge sin arbejdsdag sådan til rette, at man har mulighed for at være med ved Folketingets behandling af sagen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg går ud fra, at før hr. Svend Auken pustede sig op i hellig forargelse over statsministeren, havde han undersøgt, hvad grunden er til, at statsministeren ikke er her.

Men for i stedet at tale om substansen: Hvorfor ikke sige tingene rent ud? Hr. Svend Auken vil gerne have en helt ny grundlov, som er plastret til med positive sociale rettigheder, og hvor stat og kirke er skilt ad. Men hr. Svend Auken ved godt, at der er ikke nogen mulighed for at få den.

Under kronprinsesse Marys graviditet opstod der stor spænding: Bliver det nu en dreng eller en pige? Nu var muligheden der for at få åbnet grundloven og lige få listet en dirk ind. Men den mulighed blev jo altså forpurret, for dels blev det jo en dreng, dels fandt statsministeren med eksperter tilsagn ud af, at man glimrende kunne ændre tronfølgeoven uden at ændre grundloven. Det er hr. Svend Auken utrolig ærgerlig over, og det kan jeg da godt forstå.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Som den næste sag på dagsordenen behandler vi det forslag til ny affattelse af § 2, som Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har fremsat, og det er ikke plastret til med alle mulige sociale bestemmelser osv. Det lyder i al sin enkelthed:

»Danmark er en selvstændig stat, hvis styreform bygger på folkestyre og retssikkerhed. Danmark er et monarki, kvinder og mænd har lige arveret til tronen.«

Det er det forslag, hr. Jesper Langballe senere vil stemme ned.

Danmark er en selvstændig stat, hvis styreform bygger på folkestyre og retssikkerhed. Det er det, man ikke vil acceptere, og det er det, man nu kalder misbrug af kronprinsessens graviditet og nedkomst. Nej, det er en chance for, når man alligevel sætter en hel grundlovsrevisionsprocedure i gang, at få en retvisende beskrivelse af forholdene i § 2, så alt det, hr. Jesper Langballe har stået her på Folketingets talerstol og sagt, er helt forkert. Det var faktisk ikke muligt at finde ét eneste relevant eller sandt ord i det, han sagde.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen lad mig da medgive, at i det korte historiske rids, jeg forsøgte at give inden for tidsram-